

Spöstraff vid Dalby tingshus i mitten av 1800-talet.

Jag har sett många, som har fått fyrtio par spö. Vi bodde nära gästgivaregården.

De var inne i "tjyvaholed". De fick vanligtvis sin dom dagen innan, så fick de sitta i "tyvaholed" till det vad dags. Så kom Mats Tordön och låste upp för dem.

Så skulle alla vi skolbarn gå dit och se på, för det skulle vara en varning för oss, så vi skulle passa oss.

Det fanns en påle vid "tjyvaholed". De hängde honom på pålen. De blev fastbundna med remmar vid handlederna, så de kunde nätt och jämt stå på tårna. Så stod där länsmannen och två nämndemän.

Så var det Mats Tordön, han var fångvaktare. Han skulle slå dem. "Låt mig nu se att du är duktig och inte skriker, så ska du få en kvarter brännvin efteråt". (De slog brännvin på ryggen på dem, så läkte de fortare).

Men det fanns de som inte sa ett enda ord. Det fanns somliga, som bad så fruktansvärt till Gud att han skulle hjälpa honom och släppa honom. De skrek så fruktansvärt.

Länsmannen såg på klockan. Det skulle vara vissa minuter mellan varje rapp. Om de svimmade, så skulle de släppas. Det var bara karlar, det var aldrig fruntimmer. Men det fanns dem som kunde få fyrtio par tre gånger under deras levnadstid. Tredje resans stöld var fyrtio par. Men det fanns de som bara fick sex par eller tio par. De hade två spön i handen, så slog de med båda på en gång. Så slängdes de och så tog han nya. Han hade dem uträknade, de låg i en bunta hos honom. De var av björke, så de var gröna, så de gick inte itu.

De blev dömda i Dalby. Sen skulle de in på fästningen på slottet. Så fort de hade fått fyrtio par, så körde de dem till Malmö slott.